

венъ. Калцовъ Терновскій Попскій сынъ
 оубѣрѣваше ма, че са' го оучили само
 гречески; и що токо баща мѸ го е' поб-
 чилъ да чите мало Славанскій Псалтырь.
 Жеравенскій Попскій сынъ са е' оучилъ въ
 Котелъ. Нѣкои Сливенцы во Варна 1830
 оубѣрѣваха ма, че въ нѣхное Славанско
 Оучилище со вѣмъ е' запрекъ Болгарскій
 языкъ и книга. Азъ бѣхъ помыслилъ,
 че това ще да е' клевета (*катигорія, или
 сикофантіа греч.); но кога отидохъ въ Си-
 листра повѣрѣвахъ: като ходехъ тамъ
 междѸ продавницы (*дюкѣне), баѣзохъ
 въ една да пытамъ за нейнъ продавецъ.
 Въ таа продавница сѣдѣше едно момче
 на 13 години, и пишеше писменце едно-
 мѸ продавцѸ. Кога погладнахъ на пис-
 менце его, стори ми са, че пише гречески.
 Азъ го развѣхъ на мѣсто Грека; но се
 тогава са и чѣдихъ, че бѣше облечено
 болгарски. Азъ го попытахъ. Грекъ ли
 си? „Азъ самъ Болгаринъ Боларецъ.“
 отговори ми оно. Азъ пакъ повторихъ:
 А дѣ си са навчилъ гречески? „Азъ не
 знамъ гречески.“ Отговори ми. Азъ пакъ
 мѸ рекохъ: А виждь пишець гречески? Но